Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2016. új folyam V. (XXVI.)

19. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2016. új folyam V. (XXVI.)
19. szám

Az Ige fényénél – Előttetek megy 1
Jubileumi konfirmáció a gyülekezetben 2
Szeretethíd a Debrecen-Nagytemplomi Gyülekezetben 3
Félezer ember megvendégelése 5
Eredeti Vizsolyi Biblia került a Nagytemplomba 8
A lélek gyümölcsei 10
Táborozóból segítő – egy jól ismert tábor új szemszögből 12
Ahol a hegyek is Istent dicsérik 14
„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket!" 16
Napközis Hittantábor 18
„Minden áldást dicséretté formál szívem…" 20
Táborozás Berekfürdőn 2016 22
Pécsi Samu és a Minden napok 24
„Azért jöttem, hogy felvirágoztassam a zenei szolgálatot." 26
Izgalmas nyári élményekkel az új tanév küszöbén 28
Negyed évszázada a Nagytemplomi Lelkészi Hivatalban 30
Rejtvény 31
Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések 32

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- 9 óra reggeli csendes percek a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. ½ 10 óra édesanya-gyermek klub az Ifjúsági Központban
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Kedd
- 9 óra reggeli csendes percek a Nyitott Ajtó Szociális Központban

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- 9 óra reggeli csendes percek a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor van.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–18 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen." Ezékiel 18,23

Előttetek megy

„És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok Őt. Íme, megmondtam nektek!" (Mt 28,7)

Kedves Testvéreim!

Ősz és az új tanév kezdetén bátorítóan hangzanak az angyal szavai, amelyeket a húsvét hajnalán Jézus sírjához igyekvő asszonyoknak mondott: „előttetek megy". Naponként imádkozunk azért, hogy Jézus legyen velünk a feladataink végzésében, a gondjaink megoldásában, a terheink hordozásában, a szolgálatunkban, és minden élethelyzetben. Fedezzük fel az ige alapján, hogy Jézus ennél sokkal többet tett, mert előttünk ment, és ma is előttünk megy, hogy utat készítsen nekünk. Megmutatta a célt és azt az irányt, amely felé el kell indulnunk nekünk is. Feltámadása nem az ókori legendák egyike, hanem keresztyén hitünk élő igazsága, amelyről a Szentlélek mindennap bizonyságot tesz.

Jézus Krisztus előttünk megy, ezért minden csapás és fájdalom őt éri először. Ő, a győztes Király, a dicsőséges Úr, azért megy elöl, hogy bennünket, Őt követőket megóvjon a legnehezebb helyzetektől. Mindig olyan úton kell járnunk, mindig olyan úton kell mennünk, amelyen Jézus előttünk megy. Jézus nem ígérte azt az övéinek, hogy könnyű lesz az út, hanem azt, hogy Ő fog elöl menni. A nehéz utaktól nem kell félni, hanem attól, ha a nehéz úton egyedül megyünk.

Előtted megy Jézus. Lehet, hogy félelem van Benned megoldhatatlannak tűnő feladatoktól, családi problémáktól, betegségtől, öregségtől, haláltól – Jézus még oda is előre ment. Ő tudja mi a halál, mert Ő ment előttünk az örökkévalóságba is: *„Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha majd helyet készítettem nektek, eljövök és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek."*

Előttünk megy Jézus itt a földi életben, 2016-ban, és az örökkévalóságban is.

Molnár Szabolcs
ifjúsági lelkipásztor

„Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég."
Zsolt 89,3

Jubileumi konfirmáció a gyülekezetben

Minden évben irigykedve figyeltem azokat, akik fogadalmukat megújítva részt vettek a jubileumi konfirmáció ünnepélyén, és alig vártam, hogy én is elérkezzek az első kerek évfordulóhoz, amikor újra ott ülhetek a presbiteri padsorban. Annyira természetesnek tartottam részvételemet az alkalmon, hogy egészen mostanáig el se gondolkoztam az olyan kérdéseken, hogy vajon miért volt ennyire fontos nekem? Mi ennek az egésznek a jelentősége az életemben? Végül arra jutottam, hogy a hála az, ami miatt meg akartam újítani a szövetségemet Istennel.

2011-ben konfirmáltam a Nagytemplomban, tehát még csak öt éve, ami a többi jubiláló testvéremhez képest elég szerény szám, de mégis úgy érzem, van miért hálásnak lennem Istennek. A gyülekezetben, ami kicsi korom óta a második otthonom, sok barátot találtam, rengeteg élményben volt részem a berekfürdői táborokban, a Csillagpontokon, amik nélkül nem az lennék, aki vagyok. Amiért a leghálásabb vagyok pillanatnyilag, az az, hogy miután megmutatta a helyes irányt a továbbtanulásban, segített elérni a korábban lehetetlennek látszó célt. Visszagondolva eddigi rövid életemre, minden fontos helyzetben ott volt velem az Úr. Ez közhelyesnek tűnhet, de ha egy kicsit megáll az ember, és visszagondol az elmúlt 5 évére, akkor rájön, hogy nem lehet véletlenek sorozata, vagy csupán szerencse mindaz a sok jó, ami vele történt.

A jubileumi konfirmáció segített hitem megerősítésében is, hiszen hatalmas ereje volt annak, hogy újra kimondhattam fogadalmamat, ráadásul olyan testvérekkel, akik nálam sokkal többet éltek már meg. Kételyeim persze nem oszlottak el teljesen, de ösztönzőnek hatott látni azt, hogy vannak, akik hosszú életük során végig Istennel járnak.

Végül, de nem utolsó sorban azzal, hogy megújítottam fogadalmamat, Isten további áldásait is kértem, mert ha valamit, akkor azt megtanultam az elmúlt öt év alatt, hogy egyedül Istennel lehetséges álmaink beteljesítése, tehát ha szeretnék elérni valamit a földi életemben, akkor az csak Vele fog menni.

Hodossy-Takács Rebeka
gyülekezeti tag

Szeretethíd a Debrecen-Nagytemplomi Gyülekezetben

A Református Szeretetszolgálat 2009-ben szólította meg először a magyar reformátusságot, kijelölve egy tavaszi napot az önkéntes szolgálatra. Mára már az egész Kárpát-medencében tízezreket mozdít meg ez az előre meghirdetett alkalom. Egyik évben arra lettem figyelmes, hogy a lakásomhoz közel egy ilyen délelőttön megújult egy játszótér; ott álltak átfestve a megkopott a mászókák, a csúszdák és hinták. Egyik percről a másikra a gyerekek örömére minden megváltozott. Nem láttam kik tették, de öröm volt olvasni az egyik rúdra felfestett titokzatos szót: „Szeretethíd".

Évek óta szeretnék aktívan részt venni a Szeretethíd mozgalomban. A Nagytemplom az idén is jelentkezést hirdetett. Megint majdnem lemaradtam. Utolsó pillanatban iratkoztam fel a Lelkészi Hivatalban. Ott tudtam meg, hogy nem késtem el, hiszen még csak két tucat jelentkező van. Utána jutott eszembe, hogy ezen a napon rendezik a refisek éves találkozóját, amelyen ugyancsak részt szeretnék venni. Elhatároztam, ha már bejelentkeztem, számítanak segítésemre, ott leszek, s majd délután bekapcsolódok az estig tartó kollégiumi rendezvénybe.

Az ifjúsági központ kerítésének lefestése és a kert kivirágoztatása volt a feladat. Szeretek időben megérkezni. Néhány férfi lézengett még a gyülekezeti házban, majd szép lassan érkeztek az asszonyok is. Mielőtt a tennivalókhoz fogtunk volna, Molnár Szabolcs nagytiszteletű úr elcsendesedésre hívott minket. Jó volt úgy együtt munkához látni, hogy előbb összekulcsoltuk kezünket, s Isten Igéjére figyeltünk.

A nők először virágültetéssel foglalkoztak, a muskátlikat ládákba tették, utána a kert ágyásait szépítgették. A férfiak a kerítést készítették elő a festéshez, majd a kapuk és a kerítés festésére került sor. A kerítésfestésben a szorgos női kezek is részt vettek. Közben egy férfitestvérünk finom ebéd készítésén fáradozott, hogy a kitartó munka után együtt fogyaszthassuk el megérdemelt ételünket.

A jelenlevők nagy részét csak látásból ismertem, mégis úgy dolgoztunk együtt, mintha régi munkatársak lennénk, kicsit jobban megismerhettük egymást. Az az együtt töltött 5-6 óra pillanatok alatt elrepült. Jó volt együtt fáradozni azokkal, akikkel hétről-hétre hallgathatjuk Isten Igéjét. A szeretet egy híd, ami összekötött azzal, akivel, s azokkal, akikért fáradozunk. Fontos dolgok készülhetnek el, s még fontosabb Ő, aki a hidat egésszé teszi.

A kerítés ugyan nem készült el, ehhez a munkához több idő és segítő kéz szükséges, de remélem, majd folytatjuk.

MOZDULJ, SEGÍTS, SZERESS!

„NE CSAK SZÓVAL SZERESSÜNK, HANEM CSELEKEDETTEL ÉS VALÓSÁGOSAN."
1JN 3,18

FOTÓ: RÉVÉSZ CSILLA

SZERETETHÍD

KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS ÖNKÉNTES NAPOK

2016. MÁJUS 20-21.

MAGYAR REFORMÁTUS SZERETETSZOLGÁLAT

WWW.SZERETETHID.HU

Valami kicsit tettünk, adtunk a munkánkból, de az Isten összekapcsoló szeretete, annak átélése, megérzése mindennél többet jelentett. Jó volt együtt lenni.

Mindenkit szeretettel buzdítok arra, hogy próbálja ki. Jövőre jelentkezzen. Sok minden belefér egy napba, az is, ami megakadályozott abban, hogy részt vegyél ebben a közösségben, mert fontos elvégzendő dolgaid voltak. Hosszú egy nap, Isten kibővíti, ha kell, hogy minden, amit eltervezel, beleférjen.

Németh Lea gyülekezeti tag

Félezer ember megvendégelése

Beszámoló az V. Nagytemplomi Gyülekezeti Napról

2016. május 28-án, immár ötödik alkalommal rendezte meg a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség családi napját a Dorcas Kempingben. Az idei Gyülekezeti Napon közel 500-an vettek részt.

„A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele.”. Ahogyan Oláh István nagytiszteletű úr megnyitó beszédében kifejtette, a Gyülekezeti Nap vezérigéje Pál apostol Korintusiakhoz írt első leveléből kettős jelentéssel bír: 2016 a „Szolgálat Éve” a Nagytemplomban, mely által arra buzdítják és bátorítják a gyülekezet lelkipásztorai a tagokat, hogy az igehirdetések hallgatása mellett a különféle önkéntes szolgálatok alkalmával is járuljanak hozzá a közösség életéhez. Tizenhárom szolgálati területen, így például az istentiszteleti alkalmak kisegítésében, a beteglátogatásban, az informatikai, adminisztrációs és kommunikációs feladatok elvégzésében, valamint az intézmények munkájának segítésében is szerepet vállalhatnak a gyülekezet lelkes tagjai.

Másik cél, hogy a Nagytemplomi Egyházközséghez való tartozás valóban egy közösségi élménnyé váljon, ennek érdekében az idei Gyülekezeti Napon kiscsoportos beszélgetéseken ismer-

hették meg egymást a tagok, ahol múltukról, hitükről és céljaikról egyaránt beszélgethettek.

A közös éneklés, áhítat és imádság mellett bűvész szórakoztatta a jelenlévőket, a délután zárásaként pedig táncházban lehetett lemozogni a finom ebédet. A gyerekek számára ugrálóvár, kosárforgó, akadálypálya és két póniló állt rendelkezésre, valamint idén sem maradhatott el a nagy népszerűségnek örvendő sütiverseny sem. Vad Zsigmond esperes-lelkipásztor külön köszöntötte a jelenlévők közül a születésnaposokat, valamint a Gyülekezeti Nap legidősebb és legfiatalabb résztvevőjét, a 94 éves Balás Dezsőnét és az alig három hónapos Püski Andrást.

Istené legyen a hála és a dicsőség, amiért lehetővé tette az V. Nagytemplomi Gyülekezeti Nap megvalósulását. Bízunk benne, hogy mindenki szép élményekkel és emlékekkel gazdagodott ezen a napon, és sikerült jobban megismerni a gyülekezet tagjait, ezáltal pedig közelebb kerülni Istenhez és a közösséghez is.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

A Gyülekezeti Nap legifjabb résztvevőjének, a 3 hónapos Püski Andrásnak köszöntése

Eredeti Vizsolyi Biblia került a Nagytemplomba

2016. június 19-én ünnepélyesen adta át dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke a Vizsolyi Biblia egyik eredeti példányát Vad Zsigmondnak, a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség esperes-lelkipásztorának.

Több mint 420 évvel ezelőtt, 1590-ben jelent meg az első teljes, magyar nyelvű biblia Vizsolyban. Károli Gáspár gönci református lelkipásztor és segítői három éven át tartó fordítómunka után kezdték meg az Ó- és Újszövetség nyomtatását, melyből mintegy 800 példány készült. Napjainkra 52 darabra csökkent a fennmaradt eredeti példányok száma, melyekből 24 országhatárainkon kívül található. A Károli Biblia 2015 óta tartozik a hungarikumok sorába, mint az első magyar nyelvű Szentírás.

A Károli Biblia nemcsak a magyar nyelv és irodalom egyik fontos mérföldköve, hanem a református egyház számára is jelentős alkotás. A vallás ugyanis elképzelhetetlen a Szentírás megértése és komolyan vétele nélkül, éppen ezért volt óriási jelentősége annak, hogy már a 16. századtól elérhetővé vált a Biblia olvasása anyanyelvünkön.

„A Vizsolyi Biblia a legnagyobb hatású magyar könyv. Az anyanyelvünk kiformálódásában egy óriási mérföldkő. A lelkünk tükre, hiszen a református gondolkodásmód – szókészlete, alapfogalmai –, a református anyanyelvűségünk tárháza ott van ebben a Bibliában" – mondta Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke.

„Az, hogy a Nagytemplomba került a Vizsolyi Biblia egyik eredeti példánya, két dolgot fejez ki. Az egyik az, hogy milyen jó a kapcsolat a Református Kollégium és a Nagytemplom között. Ez évszázadokra nyúlik vissza, hiszen a templom és az iskola elválaszthatatlan egymástól, de ebben a speciális esetben ez még inkább nyomon követhető. A Bibliának a templomban a helye: nem a levéltárban, nem a könyvtárban, hanem a Nagytemplomban. Annak idején, amikor Károli Gáspár – akit a múlt század jeles írója, Németh László ezzel a nagyon találó képpel jellemez: „a Biblia-óceán első átrepülője" – 1590-ben vizsolyi esperesként lefordította a Bibliát, már az első kiadás előszavában ezt a gondolatot írta le."

A Biblia – amely a Debreceni Református Kollégium tulajdona – megtekinthető a látogatók számára a Nagytemplom Egyháztörténeti Kiállításának részeként, valamint akár kézbe is lehet venni és belelapozni a Károli Biblia egy újabb kiadásába.

TTRE Sajtóiroda

A lélek gyümölcsei

Nagytemplomi Gyülekezeti tábor – 2016. július 4–10., Berekfürdő

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás." (Gal 5,22)

A tábornyitó gondolatokat Vad Zsigmond esperes úrtól hallhattuk, majd kedves színfoltja volt ennek az eseménynek a legidősebb és a legfiatalabb táborlakó köszöntése: Melegh Dánielné 92 éves és Nagy Endre Elek fél éves kisgyermek mindenki ismerősévé vált. A második naptól kezdve reggeli után közös éneklésen együtt volt a tábor apraja-nagyja, a kisgyermekek pedig az előadások előtt elvonultak kézműves foglalkozásokra és játszani. A meghívott előadók: Püski Dániel egyetemi lelkész, aki a hitmélyítő gondolataiban a szeretet és öröm témájáról beszélt. Szakács György, a Kistemplom lelkésze a Szentlélek gyümölcsei közül a békességről és a türelemről gazdagította tudástárunkat. Dr. Hodossy-Takács Előd a jóság témájáról szólt, irodalmi példaként érdekes megvilágításba állította Goethe: *Rémkirály* című versét. A hűségről Fekete Károly püspök úr négy területet emelt ki (vallási téren, erkölcsi oldalról, jogi és tárgyi, technikai téren való hűség). Előadását a házassági hűségre való utalással, egy mesével zárta: *A citerás cárné* című nagyon tanulságos irodalmi alkotást olvasta fel. Lovász Krisztián, a hajdúsámsoni gyülekezet lelkésze pedig a szelídségről tartott előadást, s Antoine de Saint-Exupéry *A kis herceg* című művéből a róka és a kis herceg beszélgetését hozta példaként.

A Nagytemplomi Gyülekezeti Tábor résztvevői

A hét folyamán a délutáni programok szabadon választhatóak voltak: lehetett fürdőbe menni, pihenni, szellemi vetélkedőn és számháborún versengeni, valamint sor került a hét folyamán kerékpártúrára, ahol őshonos állatparkot tekinthettek meg az érdeklődők a Dániel-farmon, és egy csodálatos tanösvényen csónakázhattak a kirándulók a tiszafüredi ökoparkban.

Az esti áhítatok témái szintén a Lélek gyümölcseiről szóltak, s ezzel párhuzamosan az ifjúságnak Czeglédi Péter Pál hajdúbagosi lelkész tartott evangelizációt. Lendületes, valóban a korosztályhoz szóló, őket érdeklő gondolatokkal gazdagodtak.

Vasárnap úrvacsorás istentisztelettel, majd ebéddel fejeződött be a 16. Gyülekezeti Tábor. Hálás szívvel áldjuk Istenünket, hogy jó idővel, sok értékes órával, új ismeretségekkel, kapcsolatokkal, élményekkel, a Lélek gyümölcseinek alaposabb megismerésével ajándékozott meg bennünket.

Dr. Bács Jenőné Asbóth Vanda presbiter

Jövőnk
GYERMEKEK

„Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol."
Zsolt 84,6

Táborozóból segítő – egy jól ismert tábor új szemszögből

Évek óta visszatérő résztvevője vagyok gyülekezetünk skót táborának. Ahogy nőttem, úgy fejlődött az angoltudásom – amiben a tábornak is nagy szerepe volt – és idővel felnőttem a feladathoz, hogy mint segítő maradhassak az élmény részese. Jól ismert program, szeretett dalok, visszatérő és régen látott barátok, és az angol nyelv – ezek vártak rám idén is, de most a másik oldalról figyeltem, és magam is alakíthattam az eseményeket.

A tábor egy napja mindig dicsőítéssel, buzdítással kezdődött, amit két angol nyelvóra követett. Ezek lebonyolítása skót testvéreink feladata volt, akik idén is lelkiismeretes, nagyszerű munkát végeztek. Rugalmasságuk és türelmük, valamint remek ötleteik és programjuk, játékaik és kézműves foglalkozásaik különleges angol órákat eredményeztek. Idén Skócia nagyobb városait és tájait járhatták be képzeletben a táborozók, egy remek kerettörténetbe foglalva: vasútállomásokkal és jegyekkel, sőt még kóstolókkal is. A cél a gyerekek beszédkészségének fejlesztése és a nyelvvel kapcsolatos félelmeik leküzdése, önbizalmuk növelése volt – azt hiszem, ez remekül sikerült a kezdeti bátortalanság ellenére is. A négy nyelvi csoport mindegyike élvezetes, nyelvi szintjükhöz alkalmazkodó és hasznos ízelítőt kaphatott nap mint nap az angol nyelv és a skót tájak szépségeiből. A magyar csapat tagjai is kivették részüket a délelőttből: örömmel és tudásunkat kamatoztatva

segítettünk abban, hogy a táborozók a lehető legtöbbet megértsék az elhangzottakból, valamint a dicsőítésvezetés is a mi feladataink közé tartozott. Az ebéd után bibliaórán vettünk részt, ezzel elérkezve a tábor másik fő céljához: az Istennel való időtöltéshez. Az üzenetek átadása ismét kreatív módokon történt – kisebb drámákkal, kérdésekkel hangolódtunk az utána következő beszélgetésre. Bár a táborozók kicsit meg voltak szeppenve, hiszem, hogy az üzenet eljutott a szívükig. A komolyabb percek után, jöhetett a szórakozás: a magyar csapat feladata volt a délutáni játékok megszervezése. A gyerekek ezekben nagy élvezettel vettek részt, komolyan véve a csapatok közötti versengést is, ami egész héten tartott. Délután mindenki kicsit fáradtan, de okosabban és boldogan tért haza, hogy aztán újult erővel térjen vissza másnap. Záróakkordként a skót tábor résztvevői megmutatták magukat a tíz órás istentiszteleten, egy angol nyelvű dallal bizonyságot téve Urunkról és a héten szerzett tudásról. Ezután már csak a könnyes búcsúk maradtak hátra: a skót testvérektől és egymástól.

A szervezők számára a gyerekek távozása után még nem ért véget a nap: a két csapat megbeszélte a tapasztalatokat, levontuk a következtetéseket és készültünk a következő napra. Nagyon érdekes volt látni, és remek volt átélni a háttérmunkálatokat, amiknek az előző években csak élvezője voltam. Örülök, hogy én is részt vehettem ezekben és szolgálhattam ezzel mások felé. A két nemzet csapatának munkájában semmilyen nyelvi vagy kulturális különbség nem jelentkezett a skót testvérek rugalmassága és kedvessége miatt, valamint

végig velünk volt a tudat, hogy egy Urat szolgálunk mindannyian, bárhonnan is jöttünk, bármilyen nyelvet is beszélünk. Remek volt megélni ilyen formában is a testvér gyülekezeti kapcsolatunkat.

A skót tábor mindig nagyon különleges élmény volt számomra – az angol nyelv, a skót testvérek, az új barátságok és Isten jelenléte mindig is az egyik legjobb hetet szerezték számomra a nyári szünidő alatt. Éppen ezért tölt el nagy örömmel, hogy ezentúl én is részese lehetek annak a szolgálatnak, ami más gyerkőcöknek is tudást és maradandó élményeket fog szerezni, ahogyan egykor nekem is.

Imre Boglárka ifjúsági kiscsoportvezető

Ahol a hegyek is Istent dicsérik

Szolgálat a kinrossi testvérgyülekezetünknél július 29-től augusztus 7-ig

Sokak számára augusztus 29. egy átlagos pénteki nap volt. Andi, Pisti, Bogi és én (Szabadiné Hadházi Andrea, Szabadi István, Imre Boglárka, Horváth Dóra Krisztina) a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren hevesen dobogó szívvel vártuk az indulást. Úti célunk a Brit-szigetek északi részén elterülő varázslatos ország, Skócia volt. Azon belül is egy barátságos városka, Kinross, mely helyet ad testvérgyülekezetünknek.

Repülőnk délután landolt a skót fővárosban, Edinburghban, ahol vendéglátóink már vártak bennünket. A skót 10 napunk alatt családoknál voltunk elszállásolva, ezáltal még jobban beintegrálódtunk a városlakók közé.

Utunk fő célját a gyülekezet által szervezett családi héten (Family Week) való szolgálat jelentette. A programok hétfőn kezdődtek, így előttünk állt az egész hétvége, amit kirándulásokkal tettünk tartalmassá. Szombaton vizuális élményekben gazdagodtunk, hiszen látogatást tettünk a festői környezetben elterülő tóhoz, a Loch Earn-höz. Másnap egy áldásokban gazdag istentiszteletet követően a golf szülőhazájába, St. Andrews-ba utaztunk. Augusztus 1-jén kezdetét vette a családi hét, ahol a segítők minden nap áhítattal indították a reggelt. Egy alkalmat mi tartottunk, amely folyamán mindnyájan éreztük Isten áldását. Andi és Pisti a senior, míg Bogi és én a P2 (6-7 éves gyerekek) korcsoportjában segédkeztünk a kézműves foglalkozások lebonyolításában.

A hét témáját egy Biblián alapuló applikáció adta, a Guardians of Anchora (Anchora őrzői). A délelőtt folyamán két színdarabot tekinthettek meg a táborozók: az első a hét vezérfonalához kapcsolódott, a második pedig egy bibliai történetet dolgozott fel. Ezek után sor került a kézműves foglalkozásokra, melyek egyben a délelőtt utolsó elfoglaltságát jelentették, majd délben a gyülekezet konyháján fogyasztottuk el háromfogásos ebédünket.

Délutánjaink is programokban bővelkedtek. Kerékpártúrát tettünk a helyi tó (Loch Leaven) körül, megmásztuk a közelben magasodó hegyet, a Bishop Hillt, ami során útitársul szegődtek mellénk néhányan a gyülekezet fiataljai közül.

A skót vendégszeretet abban is megmutatkozott, hogy esténként más-más család invitált bennünket vacsorára.

A szombat különlegesnek bizonyult, hiszen véget ért a Family Week, úgyhogy a fiatalokkal karöltve Edinburghba látogattunk. Betekintést nyerhettünk egy utcaművészeti fesztiválba. Az ott elhangzó dallamok, utcai artisták attrakciói különleges színt csempésztek a gyönyörű város életébe.

Vasárnap meghallgattuk Alan Reid, testvérgyülekezetünk lelkészének liturgiai szolgálatát egy istentisztelet alkalmával, amely mély benyomást tett ránk. A lelki feltöltődés után egy közös ebédet fogyasztottunk el a templomban. Annak végeztével búcsút kellett mondanunk a gyülekezeti tagoknak, az új barátainknak, akikkel nagyon jó kapcsolatot építettünk ki még ilyen rövid idő alatt is.

Még könnyes szemmel indultunk az edinburghi reptérre, azonban odaérve már mosolyogva, élményeinkre szeretettel emlékezve tekintettünk vissza a Skóciában eltöltött időnkre.

Skóciában vendégeskedő ifiseink

Hálás vagyok Istennek, hogy ennek az útnak a részese lehettem, hiszen nagyszerű új barátokkal és életre szóló élményekkel ajándékozott meg. SDG!

Horváth Dóra Krisztina
ifjúsági kiscsoportvezető

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket!”

Édesanya-kisgyermek klub 2016. évi nagytalálkozója

A Debreceni-Református Nagytemplomi Gyülekezet Édesanya-kisgyermek klubja 2016. június 11-én tartotta harmadik nagytalálkozóját, melyre hivatalos volt a klub valamennyi egykori és jelenlegi tagja. Ahogyan Mátyásné Szabó Beáta, a csoport vezetője elmondja: „aki egyszer tagja lett ennek a klubnak, az örökre az marad, még ha el is ballag, örökös taggá válik.”

A találkozó központi igéje Márk evangéliumának 10. fejezetéből származik: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket.”* (Márk 10,14) A közösen énekelt dalok szövege is ehhez az igéhez kapcsolódott (Jézus szeret minden kicsi gyereket, Kicsiny kis fényemmel, Imádkozz minden reggel), melyek gitárkísérettel előadva nagy élményt nyújtottak a gyermekek számára.

Mátyásné Szabó Beáta megnyitó beszédében elmondta, hogy ilyen pici gyermekek esetén még az önmagában kevés lenne, hogy engedjük őket, hiszen egyedül még nem képesek bárhová menni. Éppen ezért örömteli, hogy az édesanyák hozzák magukkal a gyermekeket, így szinte az anyatejjel együtt vehetik magukhoz a kicsik a Jézus iránti elkötelezettséget, és már kisgyermek-

korban megérezhetik Isten szeretetét és odaadását.

A találkozónak az Immánuel Otthon kertje adott otthont, amely ideális helyszínként szolgált a ragyogó napsütésben. A gyerekeket rabul ejtették a színes és izgalmas játékeszközök: a hinták, mászókák, csúszda és zenélő fal, valamint időnként vetettek egy-egy pillantást a szépséges kerti tóra és szökőkútra is, melyet az Otthon lakói és dolgozói közös alkotásának eredményeként csodálhattunk meg az udvaron.

A gyerekek önfeledt játéka, a rég látott barátok viszontlátásra, a beszélgetések, visszaemlékezések és finom

sütemények tették feledhetetlenné ezt a délelőttöt mindannyiunk számára. Útravalóul almát vihettünk magunkkal, a gyerekek pedig egy-egy plüss játékot kaptak ajándékba, hogy a következő találkozóig bármikor felidézhessék ezt a napot.

Azt hiszem, bátran kijelenthetem, hogy minden résztvevő nagyon jól érezte magát. Itthon, a fényképeket nézegetve rögtön meg is fogalmazódott bennünk az igény: „menjünk ide holnap is!” Sajnos ettől kicsit többet kell várni a következő találkozóra, de egészen bizonyos, hogy úgy alakítjuk az elfoglaltságainkat, hogy ott tudjunk lenni az alkalmon.

Nagy Anikó Édesanya-kisgyermek klubtag

Napközis Hittantábor

„Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!” **(Zsolt 25,5)**

Barátságok, mosoly, jókedv, élmények: ezekkel a szavakkal jellemezhetném az idei Gyülekezeti Napközis Táborunkat, mely 2016. augusztus 1–5. között rendeztünk meg a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola területén.

A tábor színes programok sorozatával várta gyülekezetünk gyermekeit, akik – elmondásaik alapján – nagy szeretettel emlékeznek vissza a megélt kalandokra. A különböző programok (kézműveskedés, játszóház, nagytemplomi kincskeresés, kutyabemutató, állatkerti kirándulás és az ugrálóvár) őszinte örömmel töltötte el a gyermekeket.

A kreatív és mozgásos tevékenységek mellett természetesen a lelki feltöltődés is fontos szerepet kapott. Hittanfoglalkozásaink középpontjában az egyszerű pásztorfiúból Isten által kiválasztott és királlyá lett Dávid volt, akinek személyén keresztül megismerhettük Isten útmutató szeretetét az életünkben.

Az elmúlt hetekben kérdésekkel fordultam a tábor gyermekei felé: hogyan érezték magukat, vagy melyik program tetszett nekik a legjobban? Válaszaik alapján szép élmények maradtak meg bennük: *„Úgy éreztem magam, mintha iskolás lennék."* (Liza) „A kutyabemutató tetszett a legjobban." (Nonó) *„Az ugrálóvár és a csillámtetkó volt a legjobb."* (Lilla)

Istennek hála, a szülők szívét is öröm járta át, tudva azt, hogy gyermekük kellemesen töltötte idejét, barátságokat kötött és Istenhez még közelebb került. *„A hittanfoglalkozások és a rendkívül színes, ugyanakkor a gyermekünk érdeklődésének tökéletesen megfelelő játékos programok a nyár egyik meghatározó élményévé tették a táborban töltött időt…"* (a Panka család). Köszönjük a szülőknek, de leginkább Istennek azt, hogy egy olyan hetet tudhatunk magunk mögött, melyre leginkább a szeretet, a jókedv és Isten tisztelete volt a jellemző. Mindezek tudatában reménykedve nézünk a jövő nyár felé, hogy egy újabb élményekkel és találkozásokkal teli hét birtokosai lehetünk.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

„Minden áldást dicséretté formál szívem…”

Ifis evangelizációs alkalmak a berekfürdői gyülekezeti táborban

Ezen a nyáron is megrendezésre került gyülekezeti táborunk, aminek a berekfürdői Megbékélés Háza adott otthont. A július 4-től 10-ig tartó programsorozat egyik jelentős újítása volt az ifisek számára a Kápolnában tartott esti evangelizáció. Kezdeti félelmeink – Istennek hála – hiábavalónak bizonyultak, hiszen az ifisek körében a tábor legközkedveltebb alkalmává avanzsált.

A vacsora után megrendezésre kerülő evangelizációt minden nap egy közös énekléssel nyitottuk, amit a hét témáját feldolgozó (A lélek gyümölcsei) igeolvasás követett. Mindezek után az ifisek bizonyságtételeivel készítettük elő a

Idén külön alkalmakon is részt vehettek az ifjúság tagjai

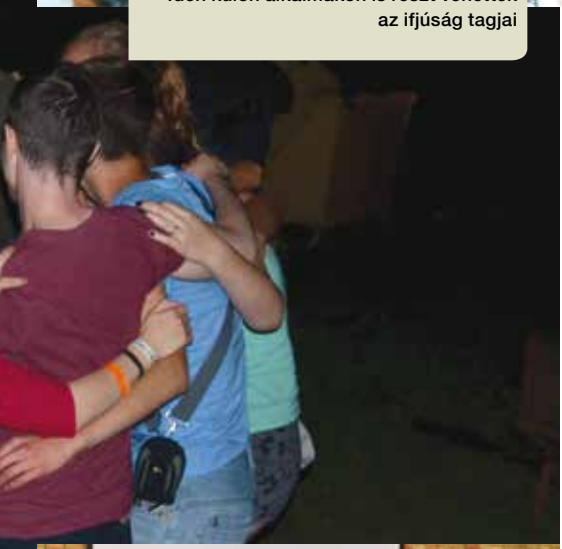

légkört Czeglédi Péter Pál, hajdúbagosi lelkész szolgálatához.

Különleges élmény volt Isten igéjéről filmes metaforákon, sztárok életén keresztül magyarázatot kapni. Úgy vélem mindnyájunkban nagyon pozitív élményeket keltett az efféle, célirányosan a fiatalokhoz szóló igehirdetés. Felettébb nagy öröm volt azt tapasztalni, hogy a Kápolnában összegyűltek egy emberként, teljes figyelemmel fordultak Nagytiszteletű Úr, és rajta keresztül Isten irányába. Ez a nagy siker nem volt meglepő, hiszen az ifivezetők az evangelizáció alatt imaháttéret biztosítottak, így támogatva, erősítve Czeglédi tiszteletes úr munkáját, valamint Isten igéjének befogadójává téve a résztvevők szívét.

Hálásan fordulok Atyám felé, hogy ilyen nagyszerű alkalmakat készített el számunkra, és azért, hogy mindannyian megerősítést nyerhettünk az Ő örökkévaló, megtartó kegyelme felől.

Horváth Dóra Krisztina
ifjúsági kiscsoportvezető

**„Zarándokének. Dávidé.
Ó, mily szép és mily gyönyörűséges,
ha a testvérek egyetértésben élnek!”
Zsolt 133,1**

Táborozás Berekfürdőn 2016

*„Boldogok, akik lenni is tudnak,
nem csak tenni, mert megcsendesül
a csöndjük és titkok tudóivá válnak.
Leborulók, és nem kiborulók többé.”*

(Gyökössy Endre)

A 2015/2016-os tanév végén az Immánuel Otthonba járó fiataloknak és családjaiknak ismét lehetőségük nyílt megpihenni a fárasztó tanév végén a jól ismert és szeretett berekfürdői Megbékélés Házában. A hagyománnyá vált táborozás nem csak testi, de lelki megújulást is adott az ott lévő családoknak. A csodálatos időjárás lehetővé tette, hogy minden nap élvezhessék a gyógyfürdő jótékony hatását. A szárazföldi és vízi terápiák segítettek a gyermekeknek, fiataloknak erejükben megújulni, a reggeli áhítatok pedig az önismeretet és az Istennel való kapcsolatot mélyítették el. Esténként a jókedvben sem volt hiány, melyet a változatos programok eredményeztek: táncest, nagytemplomi dicsőítő zenekar koncertje, tábortűz (szalonnasütés, kürtőskalács sütés), búcsúest.

Úgy gondolom, hogy a sok mosolygós arcot látva nagyszerű nyaralást, pihenést tudhatunk a hátunk mögött.

Az Immánuel Otthon berekfürdői táborozói

Remélem, hogy jövőre még több gyermek, fiatal és családjuk fog csatlakozni ehhez a kiváló csapathoz, és még több élménnyel, barátsággal gazdagodhatunk majd!

Tóth-Győri Lídia konduktor

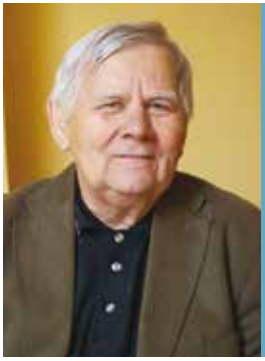

Pécsi Samu és a Minden napok

Dr. Pécsi Tamással versekről, életről, hitről, gyülekezetről, elveszett és megtalált csodákról beszélgettünk

– *Mi ihlette a kötetet?*

– A kötet címe *Minden napok,* ezen belül a kötetben van egy ciklus is, aminek a címe: *Mindennapok.* Ezt elsőre talán sokan nem értik, de amikor Debreczeni Tibor kezébe vette a kötetet, rögtön tudta, mire gondoltam. Ha jobban belegondolok, a kötet címe lehetne az is, hogy „Az én életem" vagy „Az életem története". Önmagamra lírai költőként gondolok, ők pedig általában csak arról tudnak írni, amit saját maguk megélnek. Velem azonban más a helyzet. Ami engem illet, realista vagyok. Nagyon mélyre ástam a versírást, mint talentumot 50 évvel ezelőtt, amikor állatorvosira mentem. Tulajdonképpen akkor került újra felszínre, amikor a vasárnapi 10 órás istentisztelet előtt megkezdődött az imakör és én elkezdtem imákat írni. Ezeket az imákat elküldtem a legnagyobb kritikusomnak, az én régi barátomnak, aki teológiát végzett. Azt mondta, hogy imát nem kritizál, viszont a *Hálaadás apámért* című vers után annyit válaszolt, hogy: „Neked nem kellene verseket írni?" Ez a kérdés ösztönzött arra, hogy elkezdjek komolyan foglalkozni a versírással.

– *Hogyan formálódtak ezek versek?*

– A feleségem mindig azt mondja, hogy Ádámnál, Évánál meg a nagy diófánál szoktam kezdeni, de szerintem valóban onnan kell indítani. Református népiskolában tanultam, ahol kötelező volt minden vasárnap templomba menni, vallásórákra járni. Ismertem és nagyon szerettem a Bibliai történeteket, azonban a hitem szinte halálos döfést szenvedett egy vallástanártól, amikor a Jerikó bevételéről szóló történetet magyarázta. Körülbelül 10-12 éves lehettem és azt éreztem, hogy elvette tőlem a csodát, a vallást. Néhány év múlva azonban minden megváltozott: beteg lettem és azt gondoltam, hogy fiatalon fogok meghalni. Habár korábban mindent végigcsináltam, ami a vallásos élethez tartozik, de nem úgy hittem, mint amikor megkaptam a nagy pofonomat egy infarktus formájában. Abban a pillanatban, amikor rájöttem, hogy meghalhattam volna, sikerült megtérnem.

– *Hogyan lett Tamás bácsiból költő?*

– A magyar tanárnőm gimnáziumban – aki Debreczeni Tibor felesége – azt mondta, hogy ha olvasok egy verset és az nekem tetszik, akkor annak az írója én

általam költő lesz. Sokszor elhittem magamról, hogy költő vagyok. Az első élményem egy önképzőköri megbeszélés volt, amikor ketten adtunk be egy-egy verset. Ezeket a verseket véleményezték. Soha nem fogom elfelejteni Lévay Botond: *Amikor az első csoda finom narancsot én megkóstoltam* kezdetű versét, amit a sárga földig lehordtak. Most következett az én művem, az *Apám* című versem, amire azt mondták, hogy akár Ady is írhatta volna. Olyan büszke voltam, hogy ha lehetett volna, nem léptem volna a földre, de akkor még nem tudtam repülni. De igazán azt hiszem, akkor lettem költő, amikor a Reménysugár és a Nyitott Ajtó Jubileumi ünnepségén elhangzott a *Reménysugár* című versem. Gyuláról írt advent idején levelet az intézménynek Elek Mihály Attila, hogy egy kedves öreg testvértől hallotta ott ezt a verset, de hiába kereste az interneten, semmit nem talált, pedig szerette volna felolvasni a saját hajléktalanjainak. Elek Mihály Attilának tetszett a versem. Ő avatott engem költővé.

– *Ki az a Pécsi Samu?*

– Azt gondolom, hogy ez az egész költőség olyan állapot lehet, mint a nőknél a terhesség – bevallom, ezt irigylem is a nőktől. Azonban nem szeretem, ha valaki terhességnek hívja, vagy áldott állapotnak, mert szerintem csak egyetlen egy nő volt áldott állapotban. Viszont gyönyörűnek tartom, a *más állapotban van* kifejezést, ami a magyar nyelv szépségére mutat. Amikor az ember költőnek hiszi magát, akkor nem költő, hanem egy más állapotba kerül, akkor születnek a versek. Így lehetek én Pécsi Samu. Az infarktusom után újra megtértem, és ez együtt járt azzal a meggyőződésemmel, hogy az Úr azért küldött vissza, mert még feladatom van. Jó lenne majd úgy odaállni a Gazda elé, hogy a talentumaimmal el tudjak számolni. Én azt vélem, hogy az irodalmárok között állatorvos, az állatorvosok között pedig irodalmár vagyok.

– *Van legkedvesebb verse?*

– A legkedvesebb vers a feleségemnek íródott, de csak akkor mertem neki megmutatni, amikor már a feleségemmé lett. A legkedvesebbek szerintem nem feltétlenül nagy versek, és vannak olyanok is, melyek időközben lettek fontosak számomra. Mindig is szerettem volna valami nagyon nagy verset írni, de ez még nem készült el.

– *Hogyan tervezi tovább a mindennapokat Pécsi Tamás és Samu?*

– A feleségemmel közös életünkben, a családban és a gyülekezetben is mindig keresek valamit, amiben hasznos lehetek. Ez fontos számomra, mert majd egyszer szeretnék úgy megállni Isten előtt, hogy mindennel el tudjak számolni, amit Tőle kaptam.

Tóth Dorottya Tünde intézményi lelkipásztor

Pécsi Samu

Gondotok ne legyen

Ha gondoljátok, nem lehet maradni
Menjetek túl völgyön, hegyeken!
Menjetek bátran, de csendesen.
Hogy sírok-e?
Azzal gondotok ne legyen!

De ha vízen túl megkondul
A Nagytemplom harangja,
És elnyomja a Big Ben szavát
Siessetek! Én már csak erre várok.
Nem maradhattok odaát.
S hogy sírok majd?
Azzal gondotok ne legyen!

„Dicsérem az Urat, amíg élek,
zsoltárt zengek Istenemnek,
míg csak leszek.”
Zsolt 146,2

„Azért jöttem, hogy felvirágoztassam a zenei szolgálatot”

Interjú Sepsy Károllyal

– Mikor és hogyan került a Nagytemplom orgonájához?

– Teológusként Péter János püspök úr megkérdezett: ha megürülne a Nagytemplomban a kántori pozíció, elvállalnám-e? Igen mondtam, abban a tudatban, hogy ha majd ez esedékes lesz, szívesen jönnék. Édesapám is kántor-tanító volt, tehát gyermekkoromtól kezdve közel állt hozzám az orgona, mint hangszer. Folyamatosan képeztem magam, de mások szavára hallgatva zeneiskolába nem mentem, nehogy elméletet kelljen tanulni. Aztán később rájöttem, hogy ez butaság volt, ezért segédlelkésznek Miskolcra kértem magam, mert az ottani

konzervatóriumban már akkor is volt orgona szak. Miután végeztem, ott akartak tartani tanársegédnek, de akkor nem zenész, hanem lelkipásztor akartam lenni. Hat éven át tartó segédlelkészség után – ami a zenetanulás miatt tartott ilyen sokáig – kihelyeztek Miskolctapolcára lelkipásztornak, ahol négy éven át szolgáltam. 1963-ban jött a telefon: Musza Ferenc, a korábbi kántor elhunyt, és megkérdeztek, hogy elvállalom-e a kántori szolgálatot. Két nap gondolkodási idő után igennel válaszoltam: így kerültem én ide 1963. november 1-jén.

– *Mennyire volt nehéz meghozni ezt a döntést?*

– Könnyű és nehéz volt egyszerre. Már régóta erre vágytam, ugyanakkor nagyon szerettem a lelkipásztori szolgálatot és a gyülekezetem tagjait. Eljöttem ide a Nagytemplomba, ahol aztán úgy gondolták, hogy én vagyok a szakember, és mindenféle más zenei feladatot is rám bíztak: tanár lettem a Teológián, karnagya lettem a Kollégiumi Kántusnak, amely pozícióra később sikerült megtalálnom a legmegfelelőbb embert Berkesi Sándor tanár úr személyében.

– *Mik a nehézségei és szépségei a kántori szolgálatnak?*

– Ez egy társ-munkakör a lelkipásztorral közösen: ő az igehirdetést, a kántor pedig az énekvezetést végzi. Én ezt nagyon szépnek találtam, mert meggyőződésem, hogy az orgonának nem csak egyszerűen kísérnie kell az éneket, hanem kifejezni az éneknek a karakterét. Nem mindegy, hogy az egy ujjongó hálaadás vagy egy töredelmes bűnvalló imádság – a kettő ugyanis nem szólhat ugyanúgy.

– *Melyik szolgálatára gondol vissza legszebb emlékként?*

– Sok ilyen volt, de ha egyet kellene kiemelnem, akkor II. János Pál pápa látogatását említeném, amikor én orgonáltam a Nagytemplomban. Szerettem azt a kedves öreg papot.

– *Mit jelent Önnek a Nagytemplomi orgona?*

– Amikor idekerültem, egy 160 éves orgona állt itt, amelynek a hangzása is erőtlen volt, a billentyűzete pedig olyan nehéz billentésű, hogy azt mondtam magamnak: szerencsém, hogy a fiatal éveimben ökölvívó voltam, mert nagyon nehéz volt rajta játszani. Az első perctől kezdve azt képviseltem, hogy az orgonát újjá kell építeni. Az akkori gyülekezet vezetői ezt nem akarták elvállalni, mert jól tudták, hogy sok millió forint kiadással jár majd. 33 év múlva lelkészváltás volt: idejött Vad Zsigmond, aki azt kérdezte: „Karcsi bácsi, tényleg olyan rossz ez az orgona, ahogy mondják?" Mondtam, hogy annyira rossz, hogy szinte elviselhetetlen. Azt válaszolta: "Hát akkor csináljuk meg!" Ez a beszélgetés körülbelül 3 percig tartott, de mégis 33 évet kellett várnom rá. Az újjáépítés olyan jól sikerült, hogy a hozzáértő vezető művészek azt mondják, hogy az ország legszebb hangú templomi hangszere lett a Nagytemplomi orgona. Ez a magyarázata annak is, hogy 75 éves koromban mentem nyugdíjba – már 69 éves voltam, amikor az új orgona elkészült, és azon még szerettem volna játszani pár éven át. Így lehettem 42 éven át a Debreceni Nagytemplom orgonistája.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

„...szeretetben szolgáljatok egymásnak.”
Gal 5,13

Izgalmas nyári élményekkel az új tanév küszöbén

A mögöttünk álló vakáció számos programot tartogatott. A szokásos berekfürdői táborozáson kívül az egész nyár különböző tematikus programok köré szerveződött, így annak a gyermeknek is jutott bőven élmény, aki nem jutott el nyaralásra. A sporthéten és gyógyúszás héten a mozgásé volt a főszerep, mindenkinek saját képessége és lehetősége szerint, ugyanis a gyógyfürdőben tartott úszás és víz alatti tornafoglalkozásokat szakképzett mozgásterapeuták irányították.

Mindenki próbára tehette kézügyességét

A múzeumlátogató héten eljuthattak az érdeklődők a Református Kollégium Múzeumába, a Déry Múzeumba, a Tímárházba, az Agórába és egy fazekasműhely titkait is megismerhették. A hittantábor nemcsak lelki élményt és feltöltődést nyújtott, hanem különböző felekezetek templomaiba is ellátogathattak a fiatalok. A kommunikáció hetében a hangsúly az alternatív és augmentatív kommunikáción volt, hiszen a kommunikációnak a beszéden kívül számos más formája is létezik. Ezeket az elsajátított technikákat gyakorolhatták a gyerekeink „élesben" a különböző városi programok révén. A kézműves és agyagozós héten nemcsak a jó kézfunkcióval, kézügyességgel rendelkezők tevékenykedtek, hanem mindenkinek adott volt a lehetőség, hogy kipróbálja magát a kézművességben. A zenebona hetében több alternatív zenei lehetőséggel, eszközzel, módszerrel találkozhattak a művészeti ág kedvelői. A legnépszerűbb azonban most is a kutyaterápiás hét volt: nemcsak évközben kedvenceink a négylábúak, hanem ilyenkor is, hiszen sok mindent tanulhattunk róluk, tőlük, általuk ezen a héten.

Az egész nyáron át tartó munkában kivették részüket önkénteseink, akik segítették a feladatok elvégzését és színesebbé tették a hétköznapokat és a programokat, amely áldozatvállalásukért ezúton is hálás szívvel mondunk köszönetet!

A szeptemberben induló tanévben hat új gyermek érkezik az Immánuel közösségébe. Kívánjuk, hogy ők is érezzék jól Magukat, fejlődjenek minél többet és érezzék meg családjaikkal együtt munkatársaink szerető gondoskodásán keresztül Isten jelenlétét.

Győri Zsófia igazgató

Interjú

„Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben."
Zsolt 22,23

Negyed évszázada a Nagytemplomi Lelkészi Hivatalban

Ha belépünk a Lelkészi Hivatal ajtaján, Mátyásné Szabó Beáta lesz az, aki rögvest megpróbál válaszolni kérdéseinkre és megoldást találni problémáinkra. Szeptember 15-én volt a 25 éves jubileuma annak, hogy a hivatalvezető lelkésznő a Nagytemplomi Egyházközséghez került.

– *Milyen út vezetett a Nagytemplomi Lelkészi Hivatalig?*

– Korábban a Református Kollégium főigazgatói irodájában dolgoztam, majd 1991-ben megkerestek a Nagytemplomtól, hogy folytathatnám itt a munkámat. Én akkor végeztem a teológiát levelező tagozaton, így először exmisszus gyakornokként, majd később főállású dolgozóként voltam jelen a Hivatalban. Kezdetben csupán három főből állt a Lelkészi Hivatal munkatársainak száma, de mára jócskán bővült a létszám. A 2000-es évek eleje óta vagyok hivatalvezető lelkész, de tulajdonképpen ugyanazt a feladatot látom el most is, mint azelőtt.

– *Mik a hivatali munka szépségei?*

– A legnagyobb szépségének azt tartom, hogy rendkívül változatos: jönnek-mennek az emberek, különböző ügyekkel, kérdésekkel keresnek fel minket, amelyekre nekünk megoldást kell találni. Azt szeretem a legjobban, ha egy bonyolult helyzetet kell megoldanom, töröm a fejem a lehetőségeken, hogy végül mindenki elégedett és boldog legyen. Az irodai munka mellett a Kismamakör jelenti számomra az igazi regenerálódást és feltöltődést szerda délelőttönként. 8 éve vezetem a csoportot, és olyanok vagyunk, mint egy igazi kis család: megoszthatjuk egymással örömünket és bánatunkat is, és megpróbálunk segíteni egymáson, ahogyan csak tudunk.

– *Hogyan képzeli el az életét 10 év múlva?*

– Ez nem rajtam múlik. Bízom az Úristenben és az ő döntéseiben: Ő ismeri az én utamat.

Lucski Zsófia
kommunikációs munkatárs

„Gyermekek és csecsemők
szája által is építed hatalmadat.”
Zsolt 8,3

Rejtvény

Azon iskolás gyermekek, akik beküldik nevükkel ellátva a rejtvény megfejtését a nagytemplom@reformatus.hu címre vagy a Lelkészi Hivatalba, részt vesznek egy sorsoláson, melyet az október 23-i gyermek-istentiszteleten tartunk.

A nyeremény 1000 Ft-os vásárlási utalvány a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban 5 gyermek részére.

Keresd a megadott szavakat balról jobbra haladva vízszintesen és fentről lefelé függőlegesen! Ha a kimaradt betűket visszafelé olvasod, megkapod a megfejtést!

áll	vág	tál
tűz	hal	nép
kő	só	bő
ló	fa	Isten
hegyes	bárány	álom
öröm	hab	tenger
béka	nap	utód
erő	bot	ró
gát		

H	A	B	T	T	Á	L	E	F	A	H	K
A	T	Ő	I	E	Ö	R	Ö	M	R	E	Ő
L	Ó	E	S	Ó	Z	Ó	S	V	Á	G	A
S	Á	U	T	U	B	Á	R	Á	N	Y	B
T	L	T	E	N	G	E	R	L	A	E	É
Ű	O	Ó	N	É	Á	R	Z	L	P	S	K
Z	M	D	É	P	T	Ő	B	O	T	J	A

KARAKTER
•1517•

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Filippi 4,7

Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések

KERESZTELÉSEK

2016. április 30. és 2016. augusztus 29. között 74 gyermek, Őri Natasa; Miszti-Blasius Emma; Szűcs Péter Benedek; Tóth Dávid János; Szántó Zalán; Vass Boglárka; Vass Lajos Gábor; Vass Viktória Anna; Zsoldos Natália; Varga Fanni; Jasku Fanni; Kiss Heléna Hanna; Tiszavölgyi Noel; Kövér Kristóf; Kerekes Réka; Lóga Maja Bella; Fodor Lilien; Ugrai Marcell Ferenc; Gál Péter; Kedves Karina; Kósa Áron; Czeglédi Tímea Boglárka; Korda Noel Péter; Ragályi Lili; Pápai Zétény; Czeglédi Ella; Czeglédi Sára; Beczki Lídia; Mispál Veronika Nóra; Bana Milán; Ary Zalán; Zsignár Lili; Juhász Flóra; Juhász Márton; Kozma János; Horváth Magdaléna Vivien; Kálnási Árpád Gergely; Petrucz Dóra; Sinkovics Máté Zsolt; Pásztor Zsolt Gyula; Ember Kornél; Pecséri Natália; Farkas Róbert Olivér; Farkas Nikolett Lívia; Szondi Fruzsina; Préda-Benyáts Félix Olivér; Katona Anna Dorka; Bátori Zsófia Annamária; Békássy Andor; Békássy Zoé; Lámfalusi Tünde; Vasvári Botond; Balogh Hanna Nóra; Kossuth Áron; Juhász Jázmin; Szécsi Viktória; Veres Balázs; Kiss Zalán; Rácsay Rebeka; Boruzs Jázmin; Hodosi Freja Lilien; Varga Mila; Varga Szofi; Hodosi Fanni; Tar Máté János; Gönczy Fruzsina; Barcsa Gréta; Klenk Ádám Zoltán; Varga Virág Jázmin; Varga Tamás István; Corvin-Szabó Ákos; Chakra Chloe Catalina; Sáfár Bence; Horváth Máté részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …" (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2016. április 30. és 2016 augusztus 29. között 48 ifjú pár, Machnyik András és Tóth Tünde; Petró Attila és Taskó Adrienn; Tóth Barna és Veres Irén; Pelei Csaba és Eszenyi Orsolya; Szatmári Zoltán és Kovács Zsuzsanna; Duczár Sándor és Mike Andrea; Fehérvári Zoltán és Kiss Fanni; Mátyus Zoltán és Mihályi Erika; Bács Levente Péter és dr. Sárközi Éva; Fodor Károly és Tarsoly Ildikó; Alfred Leitgeb és Horváth Vivien; Szőke Barna és Rácz Lívia; Gór Péter és Környei Renáta; dr. Vida Sándor és Bihari Szilvia; dr. Lavotha Péter és dr. Soós Anita; Zakor Tibor és dr. Nagy Mariann; Deregi Viktor és Árkozi Tímea Edit; dr. Szabó János és Csordás Krisztina; Körtvélyessy Kálmán Zsolt és Kópis Brigitta; Szulimán János és Kovács Enikő; Sepsy Balázs és Majoros Martina; Kótai Zoltán Levente és Király Adrienn; dr. Széles Attila és dr. Bonyár Ágnes;

Király Ottó és Olasz Enikő; Marinó Péter és Neisz Kitti; Dr. Soós Mihály és dr. Gál Tímea; Sallai Sándor és Benyovszki Szabina Dóra; Makrai Roland János és Rényes Zsuzsanna; Vad Péter Zsigmond és Szőke Eszter; Sarmento Antunes Nuno Alexandre és Rozgonyi Gizella; Balogh Szabolcs Ervin és Kovács Beáta; Dávid István János és Kozák Judit; dr. Erdélyi László és dr. Erdélyiné Faragó Ilona; Mezei Norbert és Birki Judit; Böröczki Szilveszter és Bak Ágnes; Kocsis Norbert és Bubán Nikolett Ildikó; Szombati Tamás és Kovács Ágnes; Tóth Lajos és dr. Mikófalvi Kinga Ágnes; Kiss Attila Balázs és Mudrony Anita; Lente Kálmán Artúr és Papp Linda; dr. Mike Lóránt Endre és Földházi Vivien; Hegedűs Csaba és Beregszászi Tímea; Békássy Andor Hunor és Béke Judit; Pető Norbert András és Kovács Dóra; Kiss Tamás és Szluka Diána; Szakál Ferenc és Hegedűs Márta; Hornyik Máté és Novickaja Marina; Balogh Tamás Sándor és Csatáry Alexandra kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.
„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat." (1Móz 2,18)

KONFIRMÁCIÓ

2016. június 19-én, vasárnap 2 gyermek, Dávid Viktor Mátyás és Kovács Roland konfirmált.
„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!" (Jel 2,10)

TEMETÉSEK

2016. május havában: Birkner Rudolfné (Dánffy Mária) 67 évet; Kapusi István 54 évet; dr. Való Tiborné (Fazekas Mária) 88 évet; Kormány Oszkár 89 évet; Bartha Imre János 78 évet; Görbe Béla 59 évet; Simon Károlyné (Papp Irén) 90 évet élt testvérünket temettük el.
2016. június havában: Kiss Imréné (Dér Mária) 90 évet; Sándor Lajosné (Hliva Ilona Eszter) 92 évet; Fehér Sándor 64 évet; dr. Gomba Szabolcs 83 évet; dr. Lenkey Béla 72 évet; Papp Gyuláné (Forgács Katalin) 93 évet élt testvérünket temettük el.
2016. július havában: Nagy Lajosné (Nagy Emília) 92 évet; Tréfás György 85 évet; Simon Zoltán Lászlóné (Mátyus Róza) 59 éves; Gréll Gábor Sándor 71 évet; Kovács Béláné (Társi Ilona Etelka) 63 évet; Orosz Jánosné (Mezey Ibolya) 90 évet; Senkálszky Gizella 89 évet élt; Papp Károly József 77 évet élt testvérünket temettük el.
2016. augusztus havában: Szilágyi Gyuláné (Farkas Jolán) 94 évet; Balogh Sándorné (Kerepesi Mária) 84 évet; Szőllősi Kálmán 93 évet; Harangi Tibor Istvánné (Tóth Erzsébet Katalin) 80 évet; dr. Gacsályi Sándor 85 évet; Boros Andrásné (Győrffy Irén) 90 évet; Telenkai Gyuláné (Pető Juliánna) 96 évet; Kaszás Gyula Zoltánné (Molnár Emma) 92 évet; Vida Ágnes 45 évet; Nyéki Lászlóné (Jándi Julianna) 74 évet élt testvérünket temettük el.
„Én élek, ti is élni fogtok" – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Jövőbeni programok

2016. szeptember 23-án, pénteken 19 órától jótékonysági orgonakoncertet rendez az Alapítvány a Kelet-Magyarországi Transzplantációért a Nagytemplomban. Az orgonát Lázár Norbert orgonaművész, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Transzplantációs és Sebészeti Klinikájának sebésze szólaltatja meg.

Szeretettel értesítjük Önöket, hogy a Debrecen-Nagytemplomi Református Gyülekezetben konfirmációi beiratkozásra kerül sor. Kérjük, hogy a kereszteléskor tett fogadalmukhoz hűen hozzák el gyermeküket 2016. szeptember 24-én, szombaton délelőtt 10 órára a Nagytemplomba, a beiratkozó alkalomra, hogy a konfirmációi felkészítés során megteendő felfedezőutat ők is bejárhassák, megtalálva a legdrágább kincset: Jézus Krisztust. A beiratkozás előtt közvetlenül a felkészítővel kapcsolatosan rövid tájékoztatást is adunk, ahol minden fontos információt megosztunk a szülőkkel és a gyermekekkel. A beiratkozási szándékot előzetesen jelezzék a Lelkészi Hivatalban személyesen, vagy az 52/614-160-as telefonszámon.

2016. szeptember 24-én, szombaton Nagytemplomi Családi Délutánt tartunk a Bánki Református Általános Iskolában. Szeretettel várunk minden óvodás és alsó tagozatos általános iskolás kisgyermeket családjával együtt. Jelentkezni 2016. szeptember 20-án 16 óráig személyesen a Lelkészi Hivatalban, vagy a nagytemplom@reformatus.hu email címen lehet.

Gyülekezetünk Alpha kurzus néven előadás- és beszélgetéssorozatot indít, amelynek célja keresztyénségünk legfontosabb kérdéseinek megismerése és megtárgyalása, valamint a közösség megélése. A kurzus október első hetében indul, és tíz alkalmat foglal magában. Helyszíne a Leány utcai központ. Jelentkezni a honlapunkon vagy a Lelkészi Hivatalban lehet.

2016. október 31-én 17 órától reformációs ünnepi istentiszteletet tartunk. Igét hirdet dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke.

2016. október 8-án 19 órától a Kollégiumi Kántus és a Psalterium Hungaricum közös koncertet ad a Nagytemplomban "Zenei hitvallásunk – Zsoltárok a reformációban" címmel. Orgonán közreműködik Pálúr János orgonaművész, vezényel Berkesi Sándor és Arany János.

NAGYTEMPLOM
DEBRECEN

www.nagytemplom.hu